

Працюємо на Перемогу!

Перспектива

Працюємо для людей
Працюємо для України

Засновано в 1991 році

№44 (1620) 4 листопада 2022 р.

• Тижнева газета •

ЗМАГАЛИСЯ КРАЩІ З КРАЩИХ

Минулого тижня Хмельницька АЕС стала полем професійного поєдинку для кількох десятків молодих фахівців атомно-енергетичної галузі України. 26-28 жовтня на майданчику ВП ХАЕС відбувся галузевий конкурс професійної майстерності, проведення фіналу якого щороку організовує одна із чотирьох вітчизняних АЕС. Цьогоріч свої двері фіналістам із Рівненської,

незважаючи на усі складнощі нинішнього часу, учасники конкурсу профмайстерності, які стали найкращими на своїх підприємствах, у минулу середу з'їхалися до Нетішина, де у навчально-тренувальному центрі Хмельницької АЕС відбулося урочисте відкриття заходу за участю генерального директора ХАЕС Андрія Козюра. Очільник енергопідприємства привітав усіх на подільській землі і наголосив, що конкурсанти уже є переможцями, адже заявили про себе як про професіоналів на першому рівні змагань.

- Попри усі обмеження воєнного часу такі заходи варті проведення, адже складні умови нас гартують, роблять нас витривалішими і сильнішими. У ваших очах палають вогники, отож, до боротьби ви готові, - зауважив Андрій Козюра.

Усіх присутніх на ХАЕС привітали і заступник голови первинної профспілкової організації ХАЕС Віталій Пятковський та голова організації молоді ППО ХАЕС Євгеній Михалець, наголосивши, що участь у конкурсі є насправді важливою сходинкою у досягненні нових кар'єрних висот.

Наступного дня учасники галузевого змагання розпочали свої поєдинки на енергетичному фронті, який тримають і вдосконалюють своєю щоденною працею, прагнучи до самовдосконалення. Традиційно такий захід відбувається у два етапи: в теоретичній та практичній площинах. Молоді працівники віком до 35 років удосконалюють свою майстер-

ність, обмінюються позитивним досвідом. Як наслідок – підвищують свою продуктивність праці та формують культуру безпеки. І дізнаються та втілюють у

подальшій роботі низку корисних порад та професійних секретів, якими охоче діляться один з одним. Це найперший та

найцінніший шлях до підвищення кваліфікації як робітників, так і інженерно-технічних кадрів. Тому перелік спеціальностей, представники яких беруть участь у змаганні, розширюється та змінюється, аби охопити якомога більшу аудиторію.

Нині у галузевому конкурсі профмайстерності заявили про себе працівники восьми професій: електрозварник ручного зварювання, слюсар з ремонту технічного устаткування, електрослюсар з обслуговування автоматики та засобів вимірювання електростанцій, машиніст-обхідник з турбінного устаткування, оператор реакторного відділення, оператор спецводоочиснення, водій транспортних засобів та слюсар аварійно-відновлювальних робіт. Традиційно, це представники турбінного, реакторного та хімічного цехів, енергоремонтного підрозділу, транспортного цеху.

Два дні молоді спеціалісти відповідали на запитання теоретичної частини, показували свою вправність у роботі з верстатним обладнанням, відчували автоматизованість за кермом, розбиралися з нюансами обладнання турбінного, реакторного та хімічного цехів та виявляли свої знання і вміння у низці питань та завдань. А ще організатори проведення конкурсу на майданчику Хмельницької АЕС запропонували усім учасникам поєднати корисне із приємним: молоді атомники змогли знову відчувати себе безтурботними студентами. Таку нагоду їм подарувала Острозька академія, де з екскурсією побували гості ХАЕС і дізналися багато цікавого і про

Південноукраїнської атомних електростанцій, відокремленого підрозділу «Атомремонтсервіс» ДП «НАЕК «Енергоатом» та дирекції «Управління справами» енергокомпанії гостинно відчинила наймолодша українська атомна електростанція. Символічно, що вперше галузевий конкурс відбувся саме на ВП ХАЕС у 2006 році. А нині Хмельницька АЕС приймала фіналістів ушосте.

наш край, і про історію найпершого освітнього закладу Східної Європи.

У день офіційного закриття галузевого конкурсу профмайстерності усі учас-

чуч. Лідером серед водіїв транспортних засобів (легкових автомобілів) визнали Віталія Шевчука, найкращим електрозварником ручного зварювання оголоси-

ли Дмитра Хатруса. Найвище визнання отримали слюсар з ремонту реакторно-

турбінного устаткування (ремонт насо-

сів) Олександр Джурилюк та електрослюсар з обслуговування автома-

тики та засобів вимірювання електростанцій Айдер Хайредінов. А в номінації «Найкращий слюсар аварійно-віднов-

лювальних робіт» пальму першості розділили між собою працівник ХАЕС Олександр Артюх та конкурсант із Півден-

ноукраїнської АЕС Ігор Паньков. Хочеться побажати, аби знання та досвід, набуті під час чергового галузевого конкурсу, стали в нагоді кожному учаснику, а наступного року до його проведення доєдналася ще більша кількість молодих професіоналів,

зокрема, і з найбільшої української АЕС – Запорізької.

Тетяна Степанюк

ли Дмитра Хатруса. Найвище визнання отримали слюсар з ремонту реакторно-

турбінного устаткування (ремонт насо-

сів) Олександр Джурилюк та електрослюсар з обслуговування автома-

тики та засобів вимірювання електростанцій Айдер Хайредінов. А в номінації «Найкращий слюсар аварійно-віднов-

лювальних робіт» пальму першості розділили між собою працівник ХАЕС Олександр Артюх та конкурсант із Півден-

ноукраїнської АЕС Ігор Паньков. Хочеться побажати, аби знання та досвід, набуті під час чергового галузевого конкурсу, стали в нагоді кожному учаснику, а наступного року до його проведення доєдналася ще більша кількість молодих професіоналів,

зокрема, і з найбільшої української АЕС – Запорізької.

Тетяна Степанюк

• Нові призначення •

Володимир Гудзь призначений на посаду заступника генерального директора з персоналу ВП ХАЕС

Володимир Віталійович Гудзь закінчив Національний технічний університет України «КПІ» за спеціальністю «Атомна енергетика» у 2008 році.

Трудову діяльність на Хмельницькій АЕС розпочав у хімічному цеху. Обіймав посади начальника зміни цеху, заступника начальника з ремонту хімічного цеху. З липня 2020 року очолював хімічний цех ВП ХАЕС.

Розпочинаючи церемонію нагородження, присутніх привітали заступник генерального директора ХАЕС з персоналу Володимир Гудзь, начальник служби охорони праці ХАЕС Леонід Волков, заступник голови ППО ХАЕС Віталій Пятковський. Отож, наразі усі золоті відзнаки вибороли найкращі молоді спеціалісти Хмельницької АЕС, що надзвичайно приємно! Найкращим оператором спецводоочиснення атомно-енергетичної галузі став Олександр Каржау, перше місце серед машиністів-обхідників з турбінного устаткування посів Павло Лівшун, а серед операторів реакторного відділення – Юрій Сав-

ли Дмитра Хатруса. Найвище визнання отримали слюсар з ремонту реакторно-

турбінного устаткування (ремонт насо-

сів) Олександр Джурилюк та електрослюсар з обслуговування автома-

тики та засобів вимірювання електростанцій Айдер Хайредінов. А в номінації «Найкращий слюсар аварійно-віднов-

лювальних робіт» пальму першості розділили між собою працівник ХАЕС Олександр Артюх та конкурсант із Півден-

ноукраїнської АЕС Ігор Паньков. Хочеться побажати, аби знання та досвід, набуті під час чергового галузевого конкурсу, стали в нагоді кожному учаснику, а наступного року до його проведення доєдналася ще більша кількість молодих професіоналів,

зокрема, і з найбільшої української АЕС – Запорізької.

Тетяна Степанюк

ПРАЦІВНИКИ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ АЕС
ВІД ПОЧАТКУ ВІЙНИ ПЕРЕРАХУВАЛИ
ВЛАСНІ КОШТИ У СУМИ

107 380 326,10 ГРН

НА ПІДТРИМКУ
СИЛ ОБОРОНИ УКРАЇНИ!

У ЛЮТОМУ - 8 473 848,46 ГРН
У БЕРЕЗНІ - 34 487 006,46 ГРН
У КВІТНІ - 16 607 652,75 ГРН
У ТРАВНІ - 8 655 810,22 ГРН
У ЧЕРВНІ - 8 325 413,32 ГРН
У ЛИПНІ - 7 873 826,80 ГРН
У СЕРПНІ - 7 549 214,81 ГРН
У ВЕРЕСНІ - 7 517 851,29 ГРН
У ЖОВТНІ - 7 889 701,99 ГРН

**ЗБІР КОШТІВ ПРОДОВЖУЄМО!
СЛАВА УКРАЇНІ!!!
ГЕРОЯМ СЛАВА!!!**

В ЄДНОСТІ – НАША СИЛА!

• ЮВІЛЕЇ •

ІЗ ПРИРОДНИМИ СТИХІЯМИ

Сорок років тому на Хмельницькій АЕС був створений гідротехнічний цех. Його начальником було призначено Василя Шендрика. У штатну структуру гідроцеху ввійшло три дільниці: гідроспоруд, гідроспоруд відповідальних споживачів групи «А», плавзасобів. На той час велика увага приділялась прийняттю об'єктів гідроспоруд в експлуатацію, підбору персоналу, покращенню побутових умов його роботи. У 1989 році у зв'язку з реорганізацією на ХАЕС та переходом на нові умови праці до складу гідроцеху приєднали дві дільниці – тепловодозабезпечення і каналізації проммайданчика та дільницю ПРК. Згодом у складі цього підрозділу з'явилися станція технічного обслуговування, ремонту, технічного оповіщення і зарядки вогнегасників. У 2004 році в зв'язку з пуском в експлуатацію другого енергоблока ХАЕС було проведено реорганізацію структури підрозділу та був створений гідротехнічний цех, яким зараз керує Віктор Турицький. Перед пуском першого енергоблока він працював майстром, очолював бригаду, яка займалась прийняттям в експлуатацію та обслуговуванням об'єктів тепловодозабезпечення, систем відповідальних споживачів групи «А» першого енергоблока та циркуляційних водоводів машинного залу турбінного відділення.

Віктор Турицький добре знає історію не тільки гідротехнічного цеху, а й інших підрозділів електростанції, які засновувались та проходили своє становлення у вісімдесятих роках. Тож зустріч з ним напередодні сорокарічного ювілею стала цікавою та пізнавальною.

- Місто Нетішин унікальне не тільки тим, що поряд розташована діюча АЕС, а й наявністю свідків його народження, – розповідає Віктор Іванович, – чимало жителів пам'ятає перший кілочок на місті будівництва ХАЕС, спорудження житлових та промислово-господарських об'єктів. Все було ніби вчора. Але в місті енергетиків вже виросло покоління, яке про ентузіазм батьків під час спорудження міста знає лише з розповідей та фотодокументів. Важко повірити, що першопрохідцям доводилось тулитись у пристосованих для роботи та житла вагончиків і протягом усього дня не знімати з ніг гумові чоботи, бо асфальту та тротуарів ще не було. Кожен день наполегливої праці наближав дні, коли непрохідне болото та поросла чагарниками земля набула вигляду сучасного міста, а на пустирі величю піднялися корпуси ХАЕС. Це добре пам'ятають ветерани гідроцеху, якому виповнюється 40 років. Вони стали свідками, коли під кінець сімдесятих років минулого століття у майбутньому місті Нетішині розпочалося спорудження гуртожитків і житлових будинків. Усі мріяли про комфорт і затишок, про тепло в оселі. Не випадково першим об'єктом, який був зданий в експлуатацію, стала пускорезервна котельня. Спочатку нею опікувались турбіністи. У жовтні 1982 року запровадив перший паровий котел і теплофікаційна установка в комплексі з допоміжним обладнанням. Їх обслуговування було довірено старшим машиністам Василю Кунцю, Івану Перекліті, Володимирі Реккі, Олександрі Артем'єву, Івану Осокіну, машиністам Миколі Юхнюку, Олександрі Бондарчуку, Володимирі Юхимчуку та Олександрі Лашкову. Відповідальність за експлуатацію пускорезервної котельні була покладена на Анатолія Андрущенка. Пускорезервна котельня стала хорошою базою для створення цеху гідроспоруд, теплових і підземних комунікацій, а згодом – гідротехнічного цеху. Сьогодні в зоні обслуговування дільниці пускорезервної котельні знаходяться такі об'єкти як маслосаудодизельне господарство, станція технічного обслуговування, ремонту та заправлення вогнегасників.

- Вікторе Івановичу, за площею обслуговування ваш цех найбільший на нашій електростанції. Нагадайте, будь ласка, нашим читачам його структуру.

- На сьогоднішній день, в структурі гідротехнічного цеху - чотири дільниці. Крім дільниці пускорезервної котельні є ще дільниця тепловодозабезпечення і каналізації, дільниця гідротехнічних споруд, дільниця біомеліорації. Вони мають свої завдання і функції. Так, зокрема, дільниця тепловодозабезпечення і каналізації займається зовнішніми та підземними трубопроводами на території проммайданчика. Дільниця складається із чотирьох майстерських ланок. Її персонал виконує технічне обслуговування і ремонт трубопроводів систем тепловодопостачання і каналізації блоків та інших виробничих споруд. Також здійснює експлуатацію і ремонт каналізаційних і дренажних насосних станцій і забезпечує безперервне тепловодопостачання споживачів, очищення і відведення стоків.

Одним із найбільших за територією обслуговування підрозділів гідротехнічного цеху є дільниця гідротехнічних споруд. Її працівники опікуються технологічною во-

доймою ВП ХАЕС загальною площею водного дзеркала понад 20 квадратних кілометрів, земляною греблею з КВП, підвідним та відвідним каналами, дренажним каналом земляної греблі. У розпорядженні дільниці перебуває 5 одиниць плавзасобів із базою стоянок, насосна станція перекачування фільтраційних вод, насосна станція додаткової води, насосна станція підживлення відповідальних споживачів, об'єднана дренажна насосна станція, бризкальні басейни, закриті відвідні канали, три водомірні пости на річках Гнилий Ріг та Горинь та інші гідротехнічні споруди. Від колективу дільниці значною мірою залежить стабільна експлуатація діючих енергоблоків, охолодження яких відбувається за

соналу до самовдосконалення, підвищення професійної майстерності.

- На сьогоднішній день у гідротехнічному цеху згідно із штатним розписом трудиться 220 працівників. Вони є представниками різних вікових категорій. Мені імponує те, що наші молоді працівники прагнуть продовжувати виробничі традиції. У цеху постійно пропагуються конкурси професійної майстерності «Кращий за професією». Конкурсанти у першому турі демонструють теоретичні знання з охорони праці, пожежної безпеки, ведення технічної документації тощо. Під час проведення другого етапу конкурсу профмайстерності його учасники доводять свої навички у ході практичних занять. Ви-

сокого результату конкурсантам вдається досягти завдяки ретельній підготовці з основних фахових теоретичних напрямків виробничої діяльності. Згідно з вимогами «Положення про проведення конкурсів професійної майстерності персоналу ДП «НАЕК «Енергоатом», усі переможці відзначаються грошовими преміями. Крім цього, з'являється можливість для кар'єрного зростання. Днями на майданчику ВП ХАЕС завершився галузевий конкурс із профмайстерності серед молодих працівників ДП «НАЕК «Енергоатом», у якому брав участь від ВП ХАЕС працівник ГТЦ Олександр Артюх і за результатами оцінювання став кращим слюсарем аварійно-відновлювальних робіт.

Не один десяток років триває співпраця колективу гідротехнічного цеху із факультетом «Гідроенергетика» Рівненського національного університету водного господарства та природокористу-

вання. Його вихованці часто відвідують об'єкти підрозділу. Показово, що більшість працівників гідротехнічного цеху є випускниками саме цього навчального закладу.

- Чим цікавляться працівники гідротехнічного цеху у вільний від роботи час?

- У колективі гідротехнічного цеху існують давні фізкультурні традиції. Його працівники постійно беруть участь у різноманітних спортивних змаганнях під егідою первинної профспілкової організації електростанції: велопробігу, армреслінгу, «Blue lakes triathlon», «Atom race», «Blue lakes race». Крім цього, наші працівники

рахунок води технологічної водоюми ВП ХАЕС та бризкальних басейнів. Колектив дільниці постійно доводить, що всі об'єкти, якими він опікується, знаходяться у належному стані та перебувають під ретельним контролем.

- Мені у виробничих справах доводилось часто знайомитись із роботою дільниці біомеліорації, про що охоче розповідав для читачів нашого часопису. Особливо цікавим завжди є процес зариблення нашої технологічної водоюми.

- Хочу нагадати, біологічний і фізичний стан технологічної водоюми багато в чому залежить від діяльності саме дільниці біомеліорації, основним завданням якої є вирощування та репродукція у водоїмі цінних видів риб-біомеліораторів, які допомагають обмежити розвиток біологічних перешкод – надмірне розростання дрейсени, вищої водної рослинності та водоростей – у роботі Хмельницької АЕС. У складі дільниці є інкубаційний цех, який має у наявності виробничі приміщення, рибоводні ставки, садкові понтонні секції та допоміжне обладнання, необхідне для штучного розведення коропових та рослиноїдних риб (білий та строкатий товстолоби, білий амур). Щорічно працівники дільниці біомеліорації здійснюють зариблення водоїми-охолоджувача. Під особливим контролем перебуває інкубація білого амура, товстолоба та чорного амура. Щодо останнього, то його розведення стало нагальною потребою. Понад п'ятнадцять років тому атомникам довелося вирішувати проблему забивання великою кількістю молоска дрейсени захисних сіток на блочних насосних станціях. Тоді спеціалісти вперше довідались, що у водоїмі-охолоджувачі масово розмножився молоск дрейсени. Його поява викликала велике занепокоєння. Першим етапом було механічне очищення бетонних схилів у підвідному каналі, а потім у технологічну водоїму запустили природного ворога дрейсени – чорного амура. Його вирощування на рибному господарстві дільниці біомеліорації розпочалося після рекомендацій спеціалістів Інституту рибного господарства України. Варто зазначити, що зі своїми «обов'язками» чорний амур справляється добре – кількість дрейсени помітно зменшилась, це позитивно вплинуло на експлуатацію теплообмінного обладнання. Цю рибу було завезено із міста Ладижина. Так трапилось, що нині дільниця біомеліорації - єдиний об'єкт у нашій державі, що займається розведенням чорного амура. Це накладає неабияку відповідальність за збереження його популяції. Кілька років тому дільницю біомеліорації очолила дипломований фахівець Світлана Аверіна. Вона з відповідальністю ставить до примноження рибних запасів на водоїмі-охолоджувачі. До речі, незабаром дільниця біомеліорації завершить процес його зариблення. На підставі вимог режиму рибогосподарської експлуатації водоїми-охолоджувача Хмельницької АЕС рибні запаси поповняться 202 тисячами штук малька товстолоба, коропа, білого амура.

- Вікторе Івановичу, кожен підрозділ нашої електростанції позитивно характеризує не тільки чітке виконання посадових інструкцій, а й прагнення пер-

відвідують різні секції у спорткомплексі. Гідротехніки пам'ятають та пишуться досягненнями майстра дільниці тепловодозабезпечення і каналізації В'ячеслава Поліщука, який нині перебуває на заслуженому відпочинку. У його арсеналі – тривалі велосипедні подорожі просторами нашої держави, екстремальні піші переходи. «Книга рекордів України» засвідчила рекордом досягнення В'ячеслава Поліщука, який протягом 21 години 5 хвилин зумів пройти пішки дистанцію у 138 кілометрів.

Працівники нашого цеху мають різні захоплення. Є любителі риболовлі, збирання грибів, велоподорожей. Часто можна почути про хороші врожаї овочів, фруктів на власних дачних ділянках. Коли вдома з'являються позитивні емоції, то вони допомагають і на виробництві.

Також наші працівники беруть активну участь у допомозі ЗСУ. Враховуючи реалії сьогоднішнього дня, колектив одноставно прийняв рішення про перерахування не тільки премії, яка буде виплачена до ювілею цеху, а й додатково зібрати кошти для потреб наших військових. Ми маємо намір придбати позашляховик, який буде допомагати воїнам-героям у здоланні ворога на нашій землі – Незалежній Україні.

Підготував Олександр Шустерук

На знімках: начальник ГТЦ Віктор Турицький (у центрі) під час наради з інженерами (зліва направо) - Едуардом Гомілкою, Андрієм Яцюком, Олександром Боденчуком; інженер з охорони праці ГТЦ Наталія Петровська.

Фото Сергія Цимбаліста

• ВІВТОРКОВІ ЗУСТРІЧІ •

ПЕРЕВІРКА СТАНУ КУЛЬТУРИ
БЕЗПЕКИ – ШЛЯХ ДО ПОКРАЩЕННЯ

1 листопада, коли ми зустрілися із головним інспектором Хмельницької АЕС Василем Лановенком, на атомній електростанції розпочалася вакцинація проти грипу. Близько 700 доз французького препарату «Ваксигрип» надійшло на ХАЕС, для застрахованих працівників щеплення безкоштовне.

- Це один із комплексних заходів системи охорони праці на нашій електростанції, – розповідає Василь Михайлович, – адже простіше і дешевше попередити захворювання і можливі ускладнення від нього, проводячи заходи профілактики.

Так, здоров'я працівників впливає на багато факторів, котрі формують культуру безпеки, яка і стала головною темою вікторкових зустрічей із керівництвом ХАЕС. Цьому широкому поняттю приділяється велика увага на Хмельницькій атомній електростанції. Дотримуючись її принципів, забезпечуються гідні умови праці персоналу.

- Щодо її виконання, то згідно з «Програмою конкретних дій, спрямованих на

становлення і розвиток культури безпеки у ВП ХАЕС» раз у два роки проводиться перевірка її стану. Спочатку внутрішня, тобто власними силами, а потім залучаються спеціалісти ДП «НАЕК «Енергоатом», фахівці інших вітчизняних АЕС, – наголошує Василь Лановенко. – В першу чергу, ми самі зацікавлені в такій перевірці, адже під різними кутами прослідкуємо виконання низки напрямів, які входять до цього широкого поняття. Під час таких заходів можуть виявлятися проблеми та недоліки, над усуненням яких в подальшому і працюють відповідні служби ХАЕС. І, звісно, покращують свою роботу. Тому така співпраця між усіма цехами та підрозділами атомної електростанції має бути відкритою та активною, бо результатом стає вдосконалення.

Цьогоріч теж заплановане проведення внутрішньої перевірки стану культури безпеки, яке розпочнеться наступного тижня. В першу чергу, увага буде приді-

лена фундаментальному напрямку – адміністративному управлінню. Це і проведення нарад з безпеки, організація щоквартально днів безпеки, і наявність наочної агітації з культури безпеки. Спеціалісти детально вивчатимуть питання організації безпечної експлуатації енергоблоків, дотримання вимог нормативної документації у цьому напрямку, організації спостережень за виконанням робіт, огляд за устаткуванням тощо.

Хімічний напрямок та поведження із радіоактивними відходами – ці сфери діяльності теж потребують підвищеної уваги, бо безпосередньо впливають на безпеку виробництва електроенергії. Вивчатимуть та аналізуватимуть представники станційної комісії з культури безпеки і питання технічного обслуговування та ремонту, а ще напрямки підготовки персоналу та досвіду експлуатації. Останній покликаний виявляти та реєструвати події, які відбуваються на атомній електростан-

ції та оцінювати їх з точки зору безпеки.

- Культура безпеки – це надзвичайно великий комплекс робіт, – каже головний інспектор Василь Лановенко, – і абсолютно кожний працівник на кожному робочому місці до нього причетний. Яким чином? Насамперед, повинен чітко знати свої посадові обов'язки, виконувати їх правильно із застосуванням усіх правил та вимог стосовно своєї посади, роду діяльності, від найнижчої до найвищої кваліфікації. Потрібно постійно вдосконалюватися, адже Хмельницька АЕС, в першу чергу, призначена для виробництва електроенергії безпечним шляхом. А служба головного інспектора повинна це контролювати, направляти персонал, допомагати йому. Сьогодні безперерійна та безпечна наша робота є запорукою успішного функціонування енергетичного фронту України, а ми є його бійцями і теж крок за кроком наближаємо Перемогу.

Тетяна Степанюк

• ДО 35-РІЧЧЯ ПЕРШОГО ЕНЕРГОБЛОКА ХАЕС •

ПУСК ПЕРШОГО ЕНЕРГОБЛОКА ХАЕС БУВ ДОВОЛІ
БУДЕННИМ: ТАК СУЧАСНИКИ ХАРАКТЕРИЗУЮТЬ ПОДІЮ,
ЩО ЗМІНИЛА ХІД ІСТОРІЇ

Ретроспектива пуску першого енергоблока Хмельницької АЕС постає перед очима в одній із залів Нетішинського краєзнавчого музею – залі ХАЕС. Зокрема, тут знаходиться копія капсули часу, яку разом з першим кубометром бетону заклали під першим енергоблоком. Зберігся й рапорт про те, що за чотири роки будівництва водозабору з 1983 по 1987 роки було вивезено близько 12 млн кубометрів ґрунту, тобто у 8 разів більше за обсяг піраміди Хеопса. Серед експонатів – символічний ключ від першого енергоблока ХАЕС, який 35 років тому начальник УБ ХАЕС Олександр Селіхов вручив головному інженеру електростанції В'ячеславу Вікіну. І кожен крок будівельників, енергетиків – на історичних світлинах.

Сьогодні Україна переживає вкрай драматичні часи. Щодня ми, затамувавши подих, очікуємо сходу сонця й гадаємо, що нам принесе день прийдешній: чи нові втрати, чи нові перемоги. Віримо у наші Збройні Сили й безмежно вдячні для них за можливість працювати, жити та відчувати себе вільною людиною у вільній країні.

«Та не менш важливим є й енергетичний фронт. Ми, можна сказати, живемо на передових позиціях цього фронту. У грудні нинішнього року Нетішин відзначатиме 35-річчя пуску першого енергоблока Хмельницької АЕС. Наймолодша атомна електростанція України має свою дуже цікаву й почасти драматичну історію, але це історія нашого життя, це історія, без якої не було б міста Нетішина. І, можливо, енергетика незалежної України не була б такою потужною, якби не наймолодша найзахідніша атомна електростанція», – розпочинає екскурсію для корпоративних ЗМІ Оксана Василівна Кононюк, директорка Нетішинського міського краєзнавчого музею.

Передумови появи Хмельницької АЕС сягають своїми початками 14 березня 1971 року, коли тогочасні вищі органи влади прийняли Постанову щодо будівництва об'єктів атомної енергетики в центральних районах України. Щоправда, у зв'язку зі зростом експорту електроенергії до країн Ради Економічної Взаємодопомоги вирішили перенести об'єкт на терени Західної України. Оксана Василівна констатує, що навіть у документах тоталітарної доби наш регіон фігурує як «європейська» частина тодішнього Союзу.

Перш ніж було прийнято рішення про зведення атомного гіганта у Нетішині, взяла до уваги в цілому 50 потенційних майданчиків. Сорок вісім відхилили, залишивши для подальшого розгляду два: у Нетішині та Рожнятові на Івано-Франківщині. Зрештою вирішили: «підтвердити доцільність спорудження АЕС потужністю 4 000 МВт у Нетішинському пункті Хмельницької області замість Івано-Франківської АЕС на Рожнятівському майданчику» та «вважати доцільним називати АЕС у Нетішинському пункті Хмельницької області Західноукраїнською АЕС №2».

Назва «Хмельницька АЕС» з'являється згодом – у постанові №536 Ради Міністрів Української РСР від 10 грудня 1975 року «Про вибір майданчика під будівництво атомної електростанції в Хмельницькій області», де, зокрема, йшлося: «погодитися з пропозицією комісії, призначеної розпорядженням Ради Міністрів УРСР від 2 липня 1975 року № 473, про розміщення атомної електростанції потужністю 4 млн кВт у Славутському районі Хмельницької області, на лівому березі річки Горинь, 4 км на південь від села Нетішина. Вказану електростанцію іменувати Хмельницькою атомною електростанцією» та «Київському відділенню Всесоюзного проектного інституту «Теплоелектропроект» при проведенні проектно-розвідувальних робіт передбачити максимальне збереження цінних порід лісових угідь у

зоні забудови електростанції й спорудження водосховища».

Нетішинка Ганна Василівна Шеліванова на сторінках шостого випуску «Вісника Нетішинського краєзнавчого музею» згадувала: «Все почалося з приїзду трьох машин марки «Волга». Мій чоловік В.О. Шеліванов на той час працював головою сільської ради.

Сівши в одну з машин, він поїхав у Славуту в райвиконком. Повернувшись ввечері, розповів, що підписав документи про передачу землі під забудову АЕС».

У квітні 1977 року, як і передбачалося, до Нетішина прибули перші будівельники з Управління будівництва Бурштинської ДРЕС. Їх очолював Григорій Фіалко. Робітників було небагато – всього 60 (за іншою версією – близько 20). У їхньому розпорядженні знаходилося чотири автомобілі, екскаватор і бульдозер. А в червні у Нетішинській сільській раді вже розглядалося питання про передачу приміщення Солов'євської школи під тимчасовий гуртожиток для будівельників.

У середині осені, 19 жовтня 1977 року, згідно з наказом №274к Міністерства енергетики й електрифікації СРСР на посаду директора Хмельницької АЕС, що будувалася, призначено Олександра Івановича Троценка. До виконання обов'язків він приступив 14 листопада. «Штаб» будівельників розміщувався у трьох вагончиках неподалік старого нетішинського млина, а дирекція – у невеличкому будиночку у Славуті.

8 лютого 1978 року наказом №59 Міністерства енергетики й електрифікації СРСР засновано Управління будівництва Хмельницької АЕС, що стало головним підрядником будівництва об'єкта. Його очолили Іван Харитонович Малюк (голова) та Володимир Васильович Орловський (головний інженер).

Восени того ж року, 22 листопада, з'явився лист №1244-372о Київського відділення «Теплоелектропроект» щодо переселення мешканців сіл Дорогощі, Сільця та частково Нетішина, які підлягають знесенню

у зв'язку з будівництвом Хмельницької АЕС.

У листопаді 1979 року на будівництво прибувають перші польські фахівці, згодом – чехи та угорці.

22 січня 1981 року, як символічний початок будівництва, відбулось виймання першого ковша ґрунту під котлован для фундаменту першого енергоблока, а згодом, у жовтні, – закладання першого кубометра бетону фундаментної плити під реактор.

І хоча головним завданням був пуск атомної електростанції, почесний громадянин міста Олександр Іванович Троценко докладав чимало зусиль, щоб поряд з ХАЕС виростало місто-супутник Нетішин. Міністр енергетики СРСР Петро Непорожній йому дорікав: «Блока ще немає, а ви стадіон будуваете». Відтак до пуску побудували Палац культури, музичну школу, кінотеатр, гуртожитки, магазини, дитячі садочки, дві школи, автовокзал, басейн, поліклініку.

3 24 квітня 1986 року Хмельницьку АЕС очолив Микола Габрійчук. Після аварії на Чорнобильській АЕС до Нетішина переїжджають десятки сімей із забрудненої території.

«1987 рік став найнапруженішим в історії ХАЕС», – написала Любов Троценко у книзі «Хмельницька АЕС». 16 листопада розпочато завантаження ядерного палива у реактор першого енергоблока. Це знаменувало початок фізичного пуску енергоблока.

10 грудня о 6 годині ранку було здійснено фізичний пуск блока. Провідний інженер з управління реактором Юрій Галанчук виконав роботу з виводу реактора на мінімальний контрольований рівень, ініціював першу реакцію ділення (контрольованого) в активній зоні реактора.

В.о. начальника реакторного цеху Володимир Софіюк доповів директору станції Миколі Габрійчуку про готовність персоналу до безпечної експлуатації ядерної установки.

22 грудня енергоблок №1 було включено в мережу. Перші кіловати почали надходити в єдину енергосистему.

30 (31) грудня енергоблок було прийнято в експлуатацію згідно з актом Державної приймальної комісії, затвердженом міністром атомної енергетики І.Ф. Луконіним. З історичним документом можна також ознайомитися у музеї.

«Пуск 1-го енергоблока ХАЕС був доволі буденним. Пам'ятаю, як я вручав символічний ключ головному інженеру електростанції В'ячеславу Вікіну. Ніхто не отримав жодної нагороди. Можливо тому, що надворі був розпал перебудови, і різні урочистості були не на часі. Та й натякалося, що, мовляв, здали невчасно», – пригадує Олександр Селіхов, начальник Управління будівництва Хмельницької АЕС. Проте подія, що пройшла, за твердженням очевидців, так буденно, змінила хід історії Нетішина та позначилася на тисячах долів...

Лариса Власюк

• ТАЛАНТИ ХАЕС •

В останній день жовтня у Нетішинському міському краєзнавчому музеї відкрилася третя персональна виставка художниці дільниці №4 ремонтно-будівельного управління енергоремонтного підрозділу ВП ХАЕС Віти Ляхно «Творчість заради майбутнього».

Мета виставки – благодійна. «Прагну продати картини і виручені кошти спрямувати на потреби Збройних Сил України. Велике полотно коштує три тисячі

гривень, менше – тисячу», – відразу акцентує Віта Юрївна. Щиро кажучи, вартість мінімальна. Адаже картини дійсно вражаючі. «Велич та міць в ніжних об'їмах» – це енергопідприємство в оточенні природи. А картину «Красива осінь вишиває» відвідувачі прагнули крадькома помацати, зображення видавалося об'ємним, так би мовити, у 3D-форматі. Картина «Не питай солдата, як там на війні» просто викликає у душі щем...

На благодійній виставці представлені тридцять картин мисткині. Це частина

БЛАГОДІЙНА ВИСТАВКА-ПРОДАЖ ВІТИ ЛЯХНО: КУПИ КАРТИНУ – ПІДТРИМАЙ ЗСУ

Нині у кожного своя зброя: зенітна установка, танк... чи пензель. Працівниця енергоремонтного підрозділу ВП ХАЕС Віта Ляхно філігранно володіє пензлем. І це вміння теж на крок наближає Перемогу.

творчого доробку художниці за останні два роки. Деякі з них ще на етапі монтування експозиції, відкриття виставки, були зарезервовані (придбані) охочими. Ваблять око полотна, виконані у техніці олійного живопису, акварелі, батику.

«Готую підрамник, натягаю тканину і починаю втілювати свій творчий задум. Іноді створюю ескізи та частіше працюю експромтом. Одночасно можу писати 3-4 картини», – розкриває творчу кухню художниця. Створена душею, кожна її картина живе власним життям. Деякі – були продані на благодійних аукціонах на потреби ЗСУ. Чимало полотен наразі у приватних колекціях за кордоном.

Картини мисткині не потребували представлення, вони відразу западали в душу. Кожна знаходила свого глядача. А ось штрихи до портрета художниці-енергетика змалювала ведуча заходу, наукова співробітниця музею Оксана Іванець.

Віта Юрївна народилася у Славуті. Закінчивши Нетішинську ЗОШ №2, вступила до Миргородського державного керамічного технікуму. Згодом продовжила навчання у Національному університеті водного господарства, Рівненському державному гуманітарному університеті. З-поміж усіх займаних посад особливо виділяється та, що дозволяла торкатися ди-

тячих душ, – викладача художньої школи. Вже два роки її творчий шлях продовжується в енергоремонтному підрозділі ВП ХАЕС. У рамках посадових обов'язків опанувала дизайн, виготовляє різноманітні написи, трафарети та знаки. «Я просто люблю творити», – художниця живе улюбленою справою на роботі і поза нею.

З відкриттям третьої персональної виставки Віти Ляхно привітали колеги, рідні, друзі. А директор Нетішинської школи мистецтв Юрій Галібін презентував мисткині творчі дарунки – виконав народні пісні під власний акомпанемент бандури.

Голова первинної профспілкової організації ВП ХАЕС Михайло Гук вражений професіоналізмом художниці-енергетика, зізнався, що й він причетний до становлення таланту, адже свого часу викладав їй креслення.

«Молода художниця внесла в колектив новий творчий подих», – вважає начальник енергоремонтного підрозділу Хмельницької АЕС Володимир Харченко. На його очах жінка малювала стелу на вулиці Енергетиків. «Глиба бетону завдяки Віті Ляхно стала окрасою міста», – наголосив керівник.

Благодійна виставка-продаж «Творчість заради майбутнього» експонуватиметься у міському краєзнавчому музеї впродовж листопада. За цей час охочі зможуть відвідати музей та придбати

картину до душі. Усі виручені кошти художниця Віта Ляхно передасть на потреби української армії.

Лариса Власюк

На знімках: художниця Віта Ляхно; авторський погляд на енерговелет.

Фото Сергія Цимбаліста

• БЛАГОДІЙНІСТЬ •

У ПРОФЕСІЙНЕ СВЯТО ПОРАДУВАЛИ ЗАХИСНИКІВ

Надавати допомогу захисникам України – це покликання душі й щоденна потреба для багатьох працівників Хмельницької АЕС. Цілями підрозділами персонал атомної електростанції об'єднується, аби відгукнутися на запити військових. Гарною традицією стало долучатися до благодійних справ замість того, щоб витратити кошти на гучні святкування.

Колектив транспортного цеху із 2014 року допомагає захисникам. Цього разу до Дня автомобіліста транспортники зібрали кошти – понад 38 тис. грн, щоб відправити дев'ять посилок рідним та близьким працівників цеху, які служать у лавах ЗСУ.

Закупили десять комплектів термобілизни, три «буржуйки», щоб далеко від рідних захисники відчували тепло дому! А ще його смак, адже до відправлень до-

дали домашні смаколики: понад 100 банок тушкованки й сала! Велика подяка працівнику хімцеху Сергію Демидку за допомогу у виготовленні м'ясної консервації.

Посилочки попрямували до захисників, частину з них передали за допомогою «Жіночого батальйону», за що працівники транспортного висловлюють волонтерам особливу подяку.

Напередодні свого професійного свята колектив підрозділу приймав вітання від керівництва станції. Заступник генерального директора із забезпечення виробництва Володимир Гуменюк відзначив внесок працівників цеху у підтримку Збройних Сил України, волонтерську допомогу, які кожен сьогодні надає захисникам, наближаючи Перемогу.

Власна інформація

СПОРТИВНИЙ ДАЙДЖЕСТ

Сміливі нетішинські кикбоксері виборюють перемоги, попри перешкоди, створені ворогом. Наприкінці жовтня у відкритому чемпіонаті Рівного з кикбоксингу WAKO RIVNE OPEN CUP взяли участь учні Марини Чужмарової. Для деяких з юних спортсменів – це перший досвід змагань. Бойовий запал, незворушність та години тренувань забезпечили хороші результати вихованців КДЮСШ ППО ХАЕС. В результаті нетішинські вихованці повернулися із гарними здобутками. Перше місце посіли Мирослава Єфремова, Денис Горещкий та Микита Єфремов, друге розділили Дмитро Федорчук, Артем Семенюк, В'ячеслав Виговський, Артем Мирончук, Юрій Петровський. Бронзу завоювали Станіслав Кирилюк, Данило Ковальчук, Давид Ковальчук, Максим Конончук, Ян Миколайчук, Віктор Михальський, Богдан Сотніков, Денис Ковальчук.

29 жовтня у Києві відбувся благодійний турнір з футболу серед енергетичних компаній України «Energy Cup». Ініціатива проведення турніру належить найбільшій в країні спільноті енергетичних компаній Energy Club - Клуб енергетики.

Головне завдання спортивного заходу – збір коштів для Збройних Сил України. Також організатори акцен-

тували увагу на важливості особистого знайомства представників енергетичних компаній, неформального спілкування, обміну професійним досвідом та налагодження партнерських стосунків для подальшої співпраці та взаємодії.

До благодійної ініціативи долучилось 11 команд-представниць енергетичної галузі України, кожна з яких здійснила благодійний внесок у сумі 30 000 грн. Серед заявлених футбольних клубів були команди Хмельницької АЕС, Рівненської АЕС та Південноукраїнського енергокомплексу, а також команда «Енергоатома».

Віцепрезидент Клубу енергетики Іван Григорук розповів, що зібрані кошти будуть спрямовані на купівлю автомобіля та іншої необхідної техніки для українських захисників. Він сподівається, що турнір стане традиційним місцем зустрічі енергетичної спільноти України.

За результатами фінальних матчів перемогу здобула команда, що представляла ПАТ «Черкасиобленер-

го». Другими стали колеги-атомники з Південноукраїнської АЕС, бронзовим призером благодійних змагань стала команда ПАТ «Центрэнерго». Завершився турнір виставковим матчем з ветеранами ФК «Динамо».

Підготувала Юлія Тараторкіна

Перспектива

Розповсюджується безкоштовно
Засновник - адміністрація
і трудовий колектив
Хмельницької атомної
електростанції

30100, Хмельницька обл., м.Нетішин, вул. Лісова, 6, редакція.
Тел.: редактор 6-37-85; кор-т: 6-37-86; khnpp.atom.gov.ua

Зам. 2545. Тираж 1000 екз. Обсяг 1 д.а. Набір і текстові діапозитиви виготовлені у ДОД ЦГЗ ХАЕС. Віддруковано у видавництві «А-Прінт», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28, тел. 52-27-37. Свідоцтво про реєстрацію серії ХЦ № 200 від 25 жовтня 1994р.

Головний редактор Тетяна Степанюк, тел.: 6-37-84
E-mail: stepanyuk.tetiana@khnpp.atom.gov.ua